

حجۃ الاسلام محمدعلی حائری

برای تحقیق و بازشناسی ابعاد وجودی شخصیت‌ها و قهرمانان تاریخی راه‌ها و شیوه‌های متعددی وجود دارد مانند شناخت آنان از طریق آثار و گفتار. ولی در حوزه‌اندیشه اسلام شناخت جایگاه شخصیت‌ها و قهرمانان همانند فاطمه‌ی زهرا(س) تنها با بهره‌گیری از کلام خدا و گفتار معصومین(علیهم السلام) امکان پذیر است از این‌رو بر آن شدید ابعاد وجودی شخصیت بانوی برتر جهان را از طریق آیات و روایات اسلامی موردیحث و تحقیق قرار دهیم البته بیان ابعاد فضائل آن حضرت (س) نیاز به فرصت دیگر دارد و در این مقاله نمی‌گنجد و این نوشته‌ای می‌تواند به‌طور اجمالی به برخی از دریای فضائل آن حضرت اشاره داشته باشد و این مقاله در محورهای زیر سامان یافته.

نفسی فدائها و فدا ابیها
و بعلها الولی مع بنتیها
سیدة انسية حوراء
نورية حانية عذراء
كريمة رحيمة شهيدة
عيافية قانعة زشیده
شريفة حبيبة محترمه
صابرہ سلیمه مکرمہ
صفیة عالمة علیمه
معصومة مقصوبة مظلومه
میمونه منصورة محتشمہ
جمیلہ جلیلہ معظمہ
حاملة البلوئی بغیر شکونی
حلیفة الغبادہ والتقری
حیبیة الله و بنت القصوه
رکن الهدی و آیة النبوه
شفیعۃ العصماه ام الخیره
تفاحة الجنۃ والسطیره

القب

باید گفت در کتب حدیثی القاب و صفات بسیار برای فاطمه(س) گزارش شده که حدود شصت لقب و صفت را صاحب کتاب الجنۃ العالمہ گردآوری کرده و به نظم کشیده که بعداً به ذکر آن خواهیم پرداخت که از جمله القاب پرلرزش (زهرا) است چابرین عبدالله می‌گوید از امام پرسیدم که معنای زهرا چیست؟ فرمود زهرا همان نوری است که خدا در صلب و نهاد پیغمبرش قرار داد که از او بواسطه دخترش فاطمه یازده امام و رهبر بوجود آمدند تا مجری دستورات خدا در زمین باشند.

حال می‌پردازیم به القاب ذکر شده آن حضرت در کتاب الجنۃ العالمہ و کتاب عوالم العلوم محدث اصفهانی. القاب بنت مصطفی کثیره نظمت منها نبذة یسيرة

اسمی فاطمه

در منابع دوائی و حدیثی اسمی و القاب فراوانی برای دختر پیامبر(ص) دیده می‌شود که از معانی بسیار بلندی بربوردار است از جمله آن نام فاطمه است که برای وی انتخاب شده یونس برقی از امام صادق نقل می‌کند که امام کاظم(ع) فرمود پرمعناترین اسم‌های فاطمه نه تا است که آنها نزد خدا می‌باشد عبارتند از «فاطمه» - «صدیقه» - «مبارکه» - «ظاهره» - «محمدنه»، «زهرا»، «زکیه»، «راضیه»، «مرتضیه» و نیز در کتب حدیثی دیگر گزارش شده که خداوند یکی از اسمهای خود را برای فاطمه نام‌گذاری کرده است که آن نام «فاطر» است چون فاطمه از فاطر گرفته شده و فاطر یعنی خالق و افریننده همه اینها گویای این است که فاطمه(س) یک حقیقت است.

از دلائلی که می‌توان این تفسیر را پذیرفت و تطبیق بر حضرت فاطمه داد شان نزول و معانی بلند سوره کوثر است.

«أَنَا أَعْطِيْنَاكَ الْكَوْثُرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحِرْ أَنْ شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ» ای پیامبر ما به تو کوثر عطا کردیم پس تو به شکرانه آن برای خدا نماز بگذار و نیز شتر قربانی کن زیرا دشمن می‌گوید که تو ابتر و فاقد نسل هست. گفته‌اند پیامبر فرزندی به نام قاسم داشت که به سن رشد رسیده بود و در سن نوجوانی درگذشت عده‌ای از اعراب جاهلی و مشرکان از جمله عاص بن واٹل پیامبر(ص) را شدیداً سرزنش می‌کردند در این زمان اولین دختر پیامبر بنام فاطمه متولد شد اما چون اعراب جاهلی همچتر را جزء فرزندان خود به حساب نمی‌آوردند پیامبر را ابتر و بلاعقب و بدون فرزند می‌نامیدند در پاسخ به این یاوه‌گوییها سوره کوثر نازل شد و طبق گفته بعضی^(۷) سوره مذبور در میانه متى نازل شده است.

ایه دیگری در قرآن هست که دال بر مقام و منزلت حضرت زهرا(س) دارد زمانی بود که دنیای مسیحیت طرح رویارویی و شکست دادن پیامبر اسلام(ص) را پایه‌ریزی کردند و در مقام انکار رسالتش برآمدند رسول خدا برای مقابله رویارویی با آنان و اثیات ادعای نبوت خود طرح مباھله را پیشنهاد کرد تا هر کدام تاحق و دروغگو هستند رسوایشوند و در نهایت نایبود گردند یکی از افرادی که رسول خدا به جمع مباھله دعوت کرد حضرت فاطمه بود و این مستله نزد شیعه و سنتی به حد تواتر رسیده است و این خبر از طریق جابرین عبدالله انصاری رسیده است.^(۸) «فَقَنَ حَاجِكَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَ ابْنَاتَكُمْ وَ نِسَاءَنَا وَ نِسَاءَكُمْ وَ أَثْنَتَنَا وَ أَنْفَسَكُمْ ثُمَّ تَبَثِّلْ فَتَجْعَلْ لَعْنَةَ اللهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ^(۹) هر کس با توبه مجادله برخیزد پس از آنکه دانش (وحی) به تو بررسد بگو باید ما و شما با فرزندان (حسن و حسین) و زنان «حضرت فاطمه» و خودمان با هم به مباھله برخیزیم تا دروغگویان را به لعنت خدا گرفتار سازیم».

■ معنای فاطمه
امام صادق(ع) به راوی «یونس برقی» می‌فرماید آیا می‌دانی معنای فاطمه چیست؟ راوی گفت خیر حضرت فرموده: «الفاطمة قَطِيمَتُ مِنَ الشَّرِّ» یعنی فاطمه انسان کامل است که هیچ‌گونه پلیدی همراه او نیست از این دو او را فاطمه نهادند و سپس اضافه کرد اگر علی نبود هم کفوی در این جهان برای حضرتش یافت نمی‌شد.^(۱۰)

در حدیث دیگری معنای فاطمه تعریف شده که رسول خدا فرمود «أَنَّمَا سَمَّاهَا فَاطِمَةٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاطِمَهَا وَ مُحَمِّيَّهَا مِنَ النَّارِ»^(۱۱) همانا خداوند فاطمه را فاطمه نهاده است چون وجود شریفش و دوستارانش را از دوزخ محفوظ داشته است.

آخر حدیث دیگر گزارش شده که امام باقر(ع) فرمود هنگامی که فاطمه به دنیا آمد فرشته‌ای از عالم بالا فرود آمد. و از زیان جدم محمد(ص) به سخن درآمد و فرمود: اسم این مولد فاطمه است. سپس فرمود: «أَنَّى قَطَنَتِكَ بِالْعِلْمِ وَ قَطَعَتِكَ عَنِ الْأَطْمَثِ»^(۱۲) یعنی من تو را دریایی از علم و آگاهی می‌بینم و نیز فاطمه هرگز از عهد و پیمانی که با خدا بسته بر تحواهد گشت و عهدشکن نخواهد بود و مرحوم محدث کبیر اصفهانی در معنای فطمتك بالعلم گفته است یعنی تو را از علم و دانش عالم غیب سیراب کرد تا اینکه از تعلیم و یادگیری بی نیاز شدی و روی این جهت او را علیمه نیز گفته‌اند. «وَ قَطَعَتِكَ عَنِ الْجَهَلِ» یعنی تو را از دنیای جهالت و نادانی دور گردانید.^(۱۳)

■ خیر کثیر
بیشتر دانشمندان علوم قرآن کلمه کوثر در آیه «أَنَا أَعْطِيْنَاكَ الْكَوْثُرَ»^(۱۴) را به خیر کثیر در دنیا و آخرت کثیرت و زیادی پیروان پیامبر و نهر کوثر در پیشست و شفیع تفسیر کرده‌اند.

امام صادق(ع) به راوی «یونس برقی» می‌فرماید آیا می‌دانی معنای فاطمه چیست؟ راوی گفت خیر حضرت فرموده: «الفاطمة قَطِيمَتُ مِنَ الشَّرِّ» یعنی فاطمه انسان کامل است که هیچ‌گونه پلیدی همراه او نیست از این دو او را فاطمه نهادند و سپس اضافه کرد اگر علی نبود هم کفوی در این جهان برای حضرتش یافت نمی‌شد.^(۱۰)

در حدیث دیگری معنای فاطمه تعریف شده که رسول خدا فرمود «أَنَّمَا سَمَّاهَا فَاطِمَةٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاطِمَهَا وَ مُحَمِّيَّهَا مِنَ النَّارِ»^(۱۱) همانا خداوند فاطمه را فاطمه نهاده است چون وجود شریفش و دوستارانش را از دوزخ محفوظ داشته است.

آخر حدیث دیگر گزارش شده که امام باقر(ع) فرمود هنگامی که فاطمه به دنیا آمد فرشته‌ای از عالم بالا فرود آمد. و از زیان جدم محمد(ص) به سخن درآمد و فرمود: اسم این مولد فاطمه است. سپس فرمود: «أَنَّى قَطَنَتِكَ بِالْعِلْمِ وَ قَطَعَتِكَ عَنِ الْأَطْمَثِ»^(۱۲) یعنی من تو را دریایی از علم و آگاهی می‌بینم و نیز فاطمه هرگز از عهد و پیمانی که با خدا بسته بر تحواهد گشت و عهدشکن نخواهد بود و مرحوم محدث کبیر اصفهانی در معنای فطمتك بالعلم گفته است یعنی تو را از علم و دانش عالم غیب سیراب کرد تا اینکه از تعلیم و یادگیری بی نیاز شدی و روی این جهت او را علیمه نیز گفته‌اند. «وَ قَطَعَتِكَ عَنِ الْجَهَلِ» یعنی تو را از دنیای جهالت و نادانی دور گردانید.^(۱۳)

بیشتر دانشمندان علوم قرآن کلمه کوثر در آیه «أَنَا أَعْطِيْنَاكَ الْكَوْثُرَ»^(۱۴) را به خیر کثیر در دنیا و آخرت کثیرت و زیادی پیروان پیامبر و نهر کوثر در پیشست و شفیع تفسیر کرده‌اند.

﴿عَصْمَتْ فَاطِمَةُ﴾

از جمله آیاتی که به صراحت درباره فرزندان پیامبر و جانشینان پیامبر و حضرت فاطمه به طور صريح و روشن دلالت بر عصمت و پاکی و پیراستگی از گناه آنان می‌کند این آيه است که معروف به آيهی تطهیر است و در خانه ام‌سلمه نازل شده است هنگام نزول آيه فاطمه حسن و حسین نزد پیامبر(ص) حضور داشتند پیامبر عبای خویش بر آنان افکند و بدین ترتیب آنان را از بقیه اهل خانه جدا کرد و دست خود را به سوی آسمان بلند کرد و فرمود خدایا اینان فرزندان و اهل بیت من هستند پس بر محمد و آل او درود فرست.^(۱۰) «إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيُذَهِّبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلُ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَ كُمْ تَهْبِهِ»^(۱۱) خداوند چنین می‌خواهد که رجس و پلیدی را از شما خاندان نبوت پرداز و شما را پاک و منزه گرداند».

و نیز در احادیث به مسئله فوق اشاره شده از جمله این حدیث است که امام صادق فرمود: «الْفَاطِمَةُ قُطِمَتْ مِنَ النَّرِ»^(۱۲) فاطمه از هرگونه بدی به دور است. به طور کلی از معنای فاطمه نیز بخوبی استفاده می‌شود که وی با هیچ‌گونه پلیدی همراه نیست و از هر پلیدی و گناهی به دور است.

﴿ایثار فاطمه﴾

«وَيُطَعِّمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُتَّيْهِ مَسْكِينَا وَيَتِيمَا وَأَسِيرَا إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوجَهِ اللَّهِ لَا تُرِيدُ مُنْكَمْ تَحْزَأَهُ وَلَا شَكُورًا»^(۱۳) بر دوستی خدا به فقیر و طفل یتیم و اسیر طعام می‌هندند «گویند» ما فقط برای خشنودی خدا به شما طعام می‌دهیم و از شما پاداشی نمی‌طلبیم». ابن عباس می‌گوید حسن و حسین(علیهم السلام) مریض شده بودند پیامبر به همراه گروهی از آنان عیادت نمود و به امام علی(ع) فرمود چه خوب است برای شفای فرزندات نذری کنی آنگاه امام علی و فاطمه(س) و کنیز آنها فضه نذر کردند که در صورت بهبودی آنان سه روز روزه بگیرند پس از بهبودی امام حسن و امام حسین حضرت فاطمه روزه گرفتند و برای افطار نان جویی که آماده کرده بودند سر سفره اوردند در این هنگام مسکینی آمد طلب غذا کرد که آن حضرت غذا را به او بخشید روز دوم و

سوم فیز یتیم و اسیری در وقت افطار آمدند و غذای خود را به آنان دادند و با آب افطار کردند تا روز چهارم امام علی(ع) و دو فرزندش محضر رسول خدا رسیدند در حالی که از ضعف به خود می‌لرزیدند پیامبر همراه آنان به خانه فاطمه(س) آمد وقتی فاطمه را با آن حال در شدت ضعف و در حال نماز دید افسرده خاطر شد در این هنگام جبرئیل فرود آمد در حالیکه هدیه پیشتری برای اهلیت آن حضرت(ص) آورده بود به پیامبر فرمود این هدیه را بگیر خدای تعالیٰ به داشتن چنین اهل بیتی به تو تهنیت گفته پس سوره هل اتی را بر پیامبر نازل کرد مرحوم فیلسوف گرانقدر آیة‌الله‌العظمی کمپانی چه زیبا سروده است و حی و نبوتش نسب جود و فتوش حسب قصه‌ای از مرویش سوره هل اتی کند

﴿نمونه دیگری از ایثار فاطمه﴾

جابرین عبدالله انصاری می‌گوید: روزی رسول خدا(ص) نماز عصر را با ماحواند و پس از فراغ از نماز در محراب نشست و مردم اطراف او گرد آمدند به ذاگاه پیرمردی از مهاجران عرب نزد رسول خدا آمد در حالی لباس‌های کهنه و مندرس پوشیده بود و در نهایت ضعف و پیری نمی‌توانست خود را نگاه دارد رسول خدا متوجه او شد. و از احوال او پرسید پیرمرد گفت ای پیامبر خدا من گرسنه‌ام، غذایم دهید، برهنه‌ام مرا بپوشانید و نادرم بی‌نیازم کنید حضرت فرمود الان چیزی ندارم ولی می‌توانم شما را راهنمای خوبی باشم چون راهنمای به خوبی مانند انجام دهنده آن است به منزل کسی برو که خدا و رسول را دوست می‌دارد و خدا و رسول هم او را دوست می‌دارند و رضای خدا را بر جان خود مقدم می‌دارد. به سوی خانه فاطمه برو حضرت به بلال فرمود بrixiz و این مرد را به منزل فاطمه ببر پیرمرد و بلال به راه افتادند و چون به در خانه فاطمه رسیدند با صدای بلند سلام کردند پس فاطمه فرمود سلام بر تو کیست؟ گفت: پیر مردی از عرب، امدهام به سوی پدرت ای دختر محمد من برهنه و گرسنه‌ام با من از مال خود کمک کن تا خدا تو را رحمت کند این در حالی بود که فاطمه و علی باشد.

رسول خدا به دعای او آمین گفت و رویه اصحاب خود کرد و فرمود خداوند به

روایت می‌کند که فرمود: «فاطمه بضعه من
فمنْ أبغضُهَا ببغضِنِي» فاطمه پارچه تن من
است هر کسی او را به خشم آورد مرا به
خشم آورده است.

۴- احمد بن حنبل نیز از محدثان معروف
اهل سنت در کتاب خود حدیث مزبور را با
عبارتی دیگر از رسول خدا نقل کرده: انسا
فاطمه بضعه منی یَسُودِنی ما آذها و
یُنْصُبِنی ما آنصبها حضرت فرمود «فاطمه
پارچه تن من است آنچه او را بیازارد مرا آزرده
است و آنچه او را ناخشنود می‌کند مرانا خشنود
کرده است». (۱۱)

۵- و نیز جوینی خراسانی در کتاب خود
حدیث نقل کرد که رسول خدا (ص) فرمود:
«اذا كان يوم القيمة نادى مناد من تحت
الحجب يا اهل الجمع غضروا ابصاركم و
نكسووا روؤسكم فنهذه فاطمه بنت
محمد (ص) ثريده أن تمر على الصراط
فتدركوا معها سبعون ألف جاري من العور
العين كالبرق اللامع!» (۱۲) روز قیامت منادی
از پس پرده ندا می‌کند کهای اهل محشر
چشمانتان را بیندید و سرها را بزیر افکنید که
فاطمه (س) دختر رسول خدا (ص) از صراط
بگذرد با هفتاد هزار فرشته آنهم مثل آفتابی
روشن، در کتب حدیثی از امام یاقوب (ع) به نحو
تواتر گزارش شده که حضرت می‌فرماید:
برای مادرم فاطمه (س) جلو درب جهنم
ایستگاهی است که آن حضرت هنگام ورود
افراد به آن جا می‌ایستد روی پیشانی هر
فردی کلمه مؤمن یا کافر نوشته آن حضرت
از بین آنان دوستاران خود را جدا نموده و
سپس این جملات را می‌فرماید «اللهم و
سیدی سَمِّيَتِی فاطمه و فَلَمِتَی بِی من
تولانی و تو لا ذریتی من النار وَ عَدك
الحق وَ أَنْتَ لَا تَخْلُفُ الْمِيعَادَ، ای خدای من
نام مرا فاطمه نهادی و از عذاب جهنم
بریدی و وعده کردی که من و دوستانم را از
جهنم برهانی زیرا که وعده تو حق است و
خلاف تیست خداوند در پاسخ می‌فرماید:
«صَدَقْتَ يَا فاطمه ائمَّة سَمِّيَتِکِ فاطمه و
فَلَمِتَی بِکِ من احْبَكِ و تولَّاکِ و احْبَ
ذرِيَتَکِ و تولَّاهم من النار وَ عَدِيَ الحق و
انا لَا أَخْلُفُ الْمِيعَادَ». (۱۳) خدا فرمود آنچه که

کلمات توبه او را پذیرفت که خداوند توبه پذیر
و مهربان است» از پیامبر سوال شد: درباره
کلماتی که خداوند به آدم تعلیم داد و آدم
بوسیله آن کلمات توبه کرد؟ حضرت فرمود
خداوند این کلمات را به آدم آموخت (بحق
محمد و علی و فاطمه والحسن والحسین
الاتبت علی) به حق محمد و علی و فاطمه.
و حسن و حسین توبه ما را قبول فرما» پس
خداوند توبه او را پذیرفت در اینجا عظمت
زهرا مرضیه مشخص می‌شود که حضرت
آدم برای پذیرفته شدن توبه خود نام فاطمه
و فرزندانش را بر زبان جاری ساخت آیه
دیگر آیه ۱۹ و ۲۰ از سوره الرحمن است که
امام صادق در تفسیر این آیات می‌فرماید
«سَرَجَ الْبَحْرِينَ يَلْقَيَانَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ
لَا يَبْقَيَانَ» دو دریایی در دو جهان هستند که
هرگز سرکشی نمی‌کنند آن دو علی و
فاطمه (س) می‌باشد و بیان آن دو دریا «ای
رسول» بزرخ و فاصله ایست که تجاوز به
حدود یکدیگر نمی‌کنند که شاید آن مقررات
که مرد به وظایف خود وزن به وظایف خود
می‌باشد. (۱۴)

■ روایات

اما جایگاه فاطمه (س) در روایات و
منزلت آن حضرت از زیان پیامبر (ص) و
امامان معصوم گزارش شده است در حدیث
است که پیامبر (ص) به امام علی (ع) به
حسن و حسین و فاطمه (س) نگاه کرد و
فرمود «أَنَا حَرَبٌ لِمَنْ حَازَ بِكُمْ و سَلَمٌ لِمَنْ
سَالَمَكُمْ» (۱۵) یعنی من با هر کسی که با شما
در جنگ باشد در جنگم و هر کسی که با
شما از در صلح و آشتی درآید من نیز با او از
در صلح و صفا خواهم بود. (۱۶)

۲- در حدیث دیگری است که ذهبي
روایت کرده که رسول خدا فرمود: (اول)
شخص یَدْخُلُ الجَنَّةَ فاطمه بنتُ محمد (اول)
کسی که وارد بهشت می‌شود فاطمه دختر
محمد (ص) است. (۱۷)

۳- بخاری محدث معروف و بزرگ
اهل سنت است در کتاب خود از رسول خدا

فاطمه عطا کرده است در دنیا آنچه اعرابی
برای او تقاضا کرد چون من پدر او هستم و
هیچ کس از جهانیان مثل من نیست و علی
شوه را است و اگر علی نمی‌بود، همتایی
برای فاطمه نبود. خداوند به او حسن و
حسین را عطا کرده و به هیچ یک از آدمیان
چنین فرزندانی نداده است و ایشان بهترین
فرزند زادگان پیغمبرانند و دو آقای جوانان
اهل بهشت هستند در آن حال عمار آن
گردنبند را به مشک خوشبو کرد و در
بردیمانی پیچید و به غلامش بنام سهم داد
و گفت این را خدمت پیغمبر بیر و تو را هم
به لو بخشیدم غلام خدمت پیغمبر اورد و
آنچه عمار گفته بود به پیغمبر عرض کرد
حضرت فرمود به نزد فاطمه برو و گردنبند را
به او بده و تو هم غلام و خدمتکار او باش
غلام. گردنبند را آورد و پیغام حضرت را
رسانید فاطمه (س) گردنبند را گرفت و غلام
را هم آزاد کرد غلام خندید و فاطمه فرمود
این خنده برای چیست؟ عرض کرد بزرگی
برکت این گردنبند مرا به خنده وا داشت.
گرسنه‌ای را سیر کرد و برهنه‌ای را پوشاند و
فقیری را بی‌نیاز و بنده‌ای را آزاد کرد و در
نهایت به صاحبش برگشت. (۱۸)

۴- جایگاه فاطمه (س) از منظر آیات
اما جایگاه و منزلت دختر پیامبر چیزی
نیست که بر دانشمندی پنهان باشد. زیرا از
آیات و روایات وارد شده استفاده می‌شود که
دختر پیامبر مقامی عظیم در نزد خدا و
پیامبر دارد اما آیات: «قُلْ لَا إِسْلَمْ عَلَيْهِ
أَجْرًا إِلَّا الْمَوْدَةُ فِي الْقَرِبَيْنِ» (۱۹)، ای پیامبر به
امت خود بگو من اجر و مزدی از شما
ذمی خواهیم مگر در قبال آن دوستی و
محبت به فرزندانم.

یکی دیگر از آیات این آیه است: «فَتَلَقَى
آدمَ مِنْ زَيَّهِ كَلْمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ أَنَّهُ هُوَ التَّوَابُ
الرَّحِيمُ» (۲۰) پس آدم از پروردگار خویش
کلماتی را فرا گرفت و خداوند بوسیله آن